

לחלוצות חסידיה

מגזין להעצמת עבודת השם בדרך חסידות חב"ד

ברוך השם • ערב שבת קודש פרשת 'תצווה' • י' אדר ה'תשפ"ו (27/02/2026) • מגזין מספר 227

• נא לשמור על קדושת המגזין •

מהפיכה בהנגשה

לראשונה בהיסטוריה מאה מרבני חב"ד מדריכים בצורה מעשית כיצד 'להתפלל' בשלושה ספרים גדושים

פרטים מלאים בעמוד האחרון

מבזקים // תקציר הכתבות והעדכונים מאתר 'חב"ד לייב'

עימות היסטורי

כתבה נוסטלגית על ביקורו של הרבי הרש"ב בעיר צ'רניוב ומלחמתו בתנועת ההשכלה <<

שיעור מיוחד

הרב מענדל וועכטר בשיעור מיוחד על מאמר 'אתה תצווה' שהוגה לפורים קטן תשנ"ב <<

התוועדות סוחפת

התוועדות חסידית סוחפת של המשפיע ר' שלמה חיים קסלמן, בנוגע לשמחה בחודש אדר <<

התוועדות פורימית

התוועדות המלאה של הרבי מחג הפורים תשח"י להאזנה, עם כתוביות בלשון הקודש <<

מדריך הלכתי

מדריך הלכתי מקיף ובלעדי של הלכות חג הפורים ומנהגי חב"ד, מאת הרב שבת' פרידמן <<

פורים וחב"ד: מעל הדעת

מה הקשר בין חסידות חב"ד שמחנכת ל'דעת' - ל'עד דלא ידע'?

אלא מגלה בה את האלוקות, היא דווקא דרך העבודה הפנימית של מוח ולב. ההתייגעות בהבנה, ההתבוננות בממלא וסובב, הרחבת הדעת - כל אלו אינם המטרה, אלא הכלים ההכרחיים שמכשירים את האדם להיות כלי לגילוי של'מעלה מן הדעת'. המטרה היא לפגוש את ה'עצמות', שאינו מוגבל בכלי המוח והלב.

לכן דווקא פורים מבטא את שיא ההתקשרות בין יהודי לאלוקות (אף יותר מיום הכיפורים, שהוא רק כיפורים). משום שאחרי שהאדם עמל כל השנה בהפנמת החסידות ובעבודת התפילה, הוא נעשה כלי ל'עד דלא ידע' אמיתי! לחוויה שבה האמת האלוקית נוגעת בו לא רק דרך שכלו ורגשותיו, אלא בעצם נשמתו.

ומתוך כך הוא מסוגל להמשיך את האור הזה גם לשאר ימות השנה. וזהו היעד - להחדיר את עצם הנשמה ('עד דלא ידע') בכוחות הגלויים ('ידע', דעת), כפי שמבאר הרבי במאמר 'אתה תצווה' תשנ"ב, שהאדם עצמו נעשה דירה לעצמותו יתברך.

ההתבוננות בענייני החסידות של 'ממלא' ו'סובב', פועלת בגבולות כלי השכל והרגש. אולם ה'עצמות' - אינו נתפס בכלי והוא למעלה מהדעת לגמרי. אמנם הדרך להגיע לנגיעה כלשהי ב'עצמות', היא דווקא על ידי הקדמת ההתבוננות ב'ממלא' ו'סובב'. היא מכשירה את האדם, להיות כלי ל'עצמות'. וזו המטרה.

כחסידי חב"ד, המחונכים לעבודת ה' פנימית הנעשית באמצעות כוחות המוחין - חכמה, בינה ודעת - (ומשם מתפשטים לרגש המידות ולמעשה בפועל), קל לעיתים להתבלבל ולחשוב שהעבודה השכלית-רגשית היא עצמה התכלית. שהרי מטרתה של חסידות חב"ד היא, שהאלוקות תחדור במוחו ובלבו של האדם.

הלימוד בחסידות (חכמה ובינה), ההתבוננות המביאה להכרה ולהרגשה באריכות התפילה (דעת), הולדת המידות (חג"ת) והחיות במעשה (מלכות) - הם מאפשרים לאדם להיות דירה לאלוקות, לקיים את ה'נתאוהו' הקדוש ברוך הוא להיות לו יתברך דירה בתחתונים' באופן פנימי במוחו וליבו של האדם, על ידי 'אתכפיא ואתהפכא'.

ומכאן עולה שאלה טבעית: אם כל עבודתנו מיוסדת על דעת, על הבנה והתבוננות - מהו מקומו של חג הפורים, שבו נדרש האדם להגיע למצב שלמעלה מהכרה - 'עד דלא ידע'? לכאורה זה הפוך מכל מה שחסידות חב"ד מדגישה - 'ידע'.

אך האמת היא שחסידות חב"ד אינה מחנכת להישאר בתוך הדעת, אלא להגיע ל'מעלה מן הדעת'. רק שהדרך להגיע למעלה מהדעת באופן אמיתי, כזה שאינו שובר את המציאות

לאתר 'חב"ד לייב' סקרו את הברקוד

מחלקת המדיה של הארגון מפעילה אתר תוכן חסידי מרתק עם שאלות ותשובות, איכותיות וחומר היסטורי איכותי, בשילוב שיעורים והתוועדות. טונו חב"ד, חדשות הארגון ועוד.

• ליצירת קשר •
LGCH770@GMAIL.COM
CHABADLIVE.ORG
+9725.4683.2770

יוצא לאור על ידי אגף ההוצאה לאור של ארגון 'לחלוצות גאולתית'
• ראשי הוועד הרוחני של הארגון •
הרב יוסף יצחק אופן והרב נחמן שפירא

הגה"ח הרב משה מרדכי ארנשטיין ע"ה

משפיע ראשי ישיבת 'חסידי חב"ד ליובאוויטש'
וקהילת חב"ד בעיר צפת, ארץ הקודש

התוועדות חסידיה

ותענוגי העולם נהיים מאוסים. פתאום לא מובן לנו כיצד בכלל נמשכנו בעבר לכאלו דברים בזויים.. זה נהיה מופרך.

אדמו"ר הזקן כותב ב'תורה אור', שקודם התפילה צריך לשכוח לגמרי מ'חיזו דהאי עלמא', מכל המראה של עולם הזה. והוא לומד זאת ב'קל וחומר': כאשר הנשמה עוזבת את הגוף ועולה למעלה, היא מוכרחת לשכוח מחזיון ומראה עולם הזה. אחרת היא תתבלבל מהתענוג מ'זיו השכינה' שבגן עדן.

תפילה מגיעה ל'עצמות'

ואם כך קורה ביציאת הנשמה, ברור שכך צריכה להיות ההכנה לתפילה, מכיוון שכאשר מתעסקים ב'עבודת התפילה' מתקשרים ל'עצמות ומהות' ממשי! זה הרבה יותר מ'זיו השכינה'..

בכלל נפסק ב'שולחן ערוך', שצריך לפני התפילה להסיר את כל הטרדות וענייני העולם, בכדי שיוכל לכוון בתפילה ולהתבונן בגדולת ה'. לחסידים ותמימים ה'הנחה' צריכה להיות פשוטה, שלתפילה ניגשים אחרת. עם הכנה. עם מחשבה לפני מי עומדים. את כל ההתלהבות, צריכים לכוון לעבודת ה'. את כל התוקף והלהט להשקיע בתפילה. להיכנס לתפילה. 'לחיות' כל מילה.

המשפיע הדגול ר' שלמה חיים קסלמן ע"ה אמר 'ווארט' יפה. יש כאלה ששואלים מה התועלת שבחורים מתפללים ב'עבודה' ומשקיעים את כל כוחם בתפילה? הרי בהמשך החיים יקשה עליהם להאריך כל כך בתפילה, ולא יסתדר להם להאריך בתפילה בכל יום? וענה המשפיע: יש מאמר רז"ל 'האי עלמא כביה הילולא דמיא, חטוף ואכול חטוף ושת'.

להתרומם מ'הנחות העולם'? בתפילה

בדיוק כשם שלא עושים חשבון האם לאכול בסעודת חתונה, כאשר ישנם מאכלים בשפע, מאחר שאולי למחרת יחסר בארוחת הבוקר.. אלא פשוט אוכלים. בלי חשבון. כך בנוגע ל'עבודת התפילה'. צריכים להשקיע ולהתמסר לזה בכל הכוחות, ובעזרת השם גם תהיה האפשרות להתענג על ה' ולהאריך בתפילה גם בהמשך.

יש ביטוי של הרבי הרש"ב ששתיית 'משקה' בהתוועדות זה דבר טוב להוציא מההעלם לגילוי. אבל זה רק למי שלומד חסידות ומתעסק בעבודת התפילה. אז תצא הפנימיות. אבל מי שלא, אסור לו לשתות, על דרך 'עם הארץ אסור לאכול' וכו'. התפילה היא היסוד

תכלית כל החסידות

ישנו פתגם מעניין שהחסיד ר' אייזיק מהומיל היה חוזר בשם הרבי ה'צמח צדק': היצר הרע אומר עדיף בשבילי שתלמדו 7 דפי 'גמרא' ובלבד שלא תלמדו דף אחד 'ליקוטי תורה'. וממשיך, עדיף שתלמדו 7 דפים 'ליקוטי תורה' ובלבד שלא תלמדו דף אחד בספר ה'תניא' - שכן הלימוד בספר ה'תניא' הוא המשפיע ביותר על העבודה שבלב בפועל.

אחר כך היה ממשיך עוד ואומר: עדיף שתלמדו 7 דפים ב'תניא', ובלבד שלא תתעסקו אף שעה אחת בעבודה שבלב, באריכות ההתבוננות בגדלות ה' בתפילה - שזוהי התכלית של לימוד ה'תניא'.

זאת אומרת, שהיצר משקיע את מיטב כוחותיו שלא ישקיעו ב'עבודה פנימית'. ככל שהדבר שדורשים אותו הוא יותר פנימי, יש עליו יותר קשיים. הוא מסכים על כל דבר קדוש. ללמוד נגלה. ללמוד חסידות בשופי. אפילו להתעמק בחסידות. אבל 'להתפלל' באריכות כמו חסיד, לזה הוא לא מוכן.

מכיוון שהיצר שלנו יודע, שאם באמת נשקיע ב'עבודת התפילה' ונתמסר לתפילה ברצינות, לא יהיה לו בכלל עם מי לדבר.. אחרי שמתפללים באריכות, יש תענוג בלימוד התורה ובקיום המצוות. וככל שמתעסקים בתפילה בקביעות ובאריכות יותר, אט אט תאווה

לקט מדברי נשיא דורנו
בענייני עבודת השם

דבר הנשיא

לחשוב שעבודת התפילה זה 'למפרע'? לא יצא!

'בכדי שתבוא האהבה והיראה בפועל ועד למעשה בפועל - הרי זוהי עבודת התפילה. וכמבואר בארוכה [והאופנים בזה לכל אחד ואחד] בקונטרס התפילה, בקונטרס העבודה ובכמה מקומות'.

ספר 'אגרות קודש', כרך כ"ג עמוד עט

'אדמו"ר הזקן כותב בשולחן ערוך: 'וכך היו עושים חסידים ואנשי מעשה, שהיו מתבודדים ומכוונים בתפילתם עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמיות ולהתגברות רוח השכליות, עד שהיו מגיעים קרוב למעלת הנבואה וכו'. הלכה זו מביא אדמו"ר הזקן בשני מקומות בשולחן ערוך, בהלכות תלמוד תורה [פרק ד' הלכה ה'] ובהלכות תפילה [ראש סימן צ"ח]. דמזה מובן שזה שייך לכל אחד'.

שיחת אחרון של פסח תשל"ה, בלתי מוגה

'לא כדעת הטועים שעבודת התפילה הוא עניין שהיה שייך פעם, עניין של 'למפרע'. וכידוע תורת הבעל שם טוב על ה'קורא את המגילה למפרע - לא יצא.. אך הוא מתלבש ב'סירטוק של משי' של חסיד.. שכיוון שהוא שומע שהרביים תובעים הפצת המעיינות, במילא הוא מתעסק רק עם הפצת המעיינות'.

שיחת פרשת 'במדבר' תשל"ו, בלתי מוגה

• לעילוי נשמת •

המשפיע הגה"ח הרב משה מרדכי ארנשטיין ע"ה
לרגל יום ה'ארצייט' ב'א אדר

מנון רחב של תכנים חסידיים איכותיים
הוצאות וכנסים, שיעורים וראיונות, קורסים וסדנאות.
התנדבות, נגנים, הקלטות וטלגרפים ועוד
התקשרו עכשיו « 073.3183.588

קו הטלפון
של חב"ד
לצליל לעולם תוכן מעורר השראה

דווקא בדור הגאולה

ישנם כאלו שהקלו לעצמם בעניין ה'עבודה', עם התירוץ שנמצאים כבר על סף ימות המשיח וכו'.. אבל האמת היא, שהרבי הבהיר לנו בצורה הכי ברורה שכל ה'עבודה' נשארה ובתוקף יותר מקודם. הרבי חילק את קונטרס 'עץ החיים' שעות ארוכות לכל אחד ואחד בשנת תשנ"א.

יחד עם עצם החלוקה, הרבי הסביר בשיחה אודות חלוקת הקונטרס, שהחלוקה של קונטרס 'עץ החיים' לכל אחד, היא בכדי שנדע שכל הדרישות שכתובות בקונטרס זה, הינם עדכניות ובתוקף גדול יותר מקודם, מאחר שנמצאים כבר בערב הגאולה.

זאת אומרת שדווקא כעת צריכים להשקיע בתפילה באריכות והתבוננות בחסידות, הרבה יותר מדורות עברו.. בכלל, אם נעיי במאמרים ושיחות האחרונות מהשנים תנש"א-תשנ"ב נראה, שדווקא בתקופה שלנו שהיא רגע ממש לפני הגאולה, הרבי תובע עבודת השם נעלית באין ערוך מקודם..

הרבי אומר שכל אחד יכול להיות בדרגת 'צדיק' על פי ה'תניא'.. שניתן כבר עכשיו בזמן הגלות, לחיות אלוקות ממש כמו בימות המשיח.. במילא מובן, שלא רק שישנו עניין 'עבודת התפילה' גם בתקופתנו, אלא כעת הדרישה מאיתנו להתפלל באריכות, היא הרבה יותר מקודם.

איזו בוושה תהיה בגאולה, למי שלא השקיע כראוי בעבודת התפילה - שהיא תכלית ועיקר כל החסידות ועבודת השם.. הרי הרבי כל כך מצפה לכך, ובזה האדם משלים את כוונת ירידת נשמתו לעולם. צריך לדעת שעבודת התפילה מזרזת את הגאולה, ודווקא על ידי אריכות התפילה ניתן לממש את רצונו של הרבי - 'לחיות משיח' כעת, ולהביא לגאולה האמיתית והשלימה ומלכנו משיחנו בראשנו.

להכל. היא מחדירה כל דבר בצורה פנימית. בכדי להיות מקושר לרבי וירא שמיים באמת, חייבים להתפלל באריכות. הגיע הזמן להשתנות. לעבוד על עצמנו ברצינות. חסיד הוא אחד כזה שעובד על עצמו, שמתקן את המידות. בשביל זה צריך להתעסק ברצינות ובקביעות בעבודת התפילה.

נו. ואיך מתפללים? ב'שולחן ערוך' כתוב ש'יתגבר כארי'. חסידים היו מתוועדים, שבכדי לקום כמו אריה, צריך לישון כמו אריה. אך אם הולכים לישון כמו כלב, איך ניתן לקום כמו אריה?..

דבר ראשון, צריך לעשות חשבון נפש בכל יום בקריאת שמע שעל המיטה. לפחות סיכום קצר של היום האחרון ולהחליט שקמים למחרת בזמן ומשקיעים יותר במה שצריך. צריך לקבל עול.

ואז כשמגיעים לתפילה, הכל אחרת. הישות לא בולטת כל כך. קל יותר לחשוב על הקדוש ברוך הוא. לחשוב על אלוקות. אז התפילה מרוממת את החסיד מההרגלים שלו, מ'הנחות העולם' שלו, לעולם זך וטהור. כשנמצאים במקום קדוש, במילא קל יותר להתבטל.

כשמתבוננים בחסידות וחשים שהקדוש ברוך הוא מהווה את כל העולמות מחדש בכל רגע, ההרגשה העצמית משתנה לחלוטין. לכן כה חשוב ונחוץ להתפלל באריכות. בעצם זה היסוד לביטול וקבלת עול אמיתית ופנימית, שלא 'נשברת' לאחר תקופה.

להיות חסיד כמו אברהם אבינו..

אחרי שמקבלים קצת עול, אפשר להתקדם.. צריך ללמוד 'מאמר' חסידות שוב ושוב. להבין אותו היטב ולהחדיר אותו עמוק בראש. אפשר גם פרק 'תניא', כמו הפרקים הראשונים של 'שער היחוד והאמונה', שמסבירים על אחדות השם.

דרך אגב, יש פתגם מעניין שאמר אדמו"ר הזקן אודות התבוננות בפרק תניא, ש'מהתבוננות בפרק 'תניא' אחד - אפשר להיות חסיד כמו אברהם אבינו'.. וכן אמר אדמו"ר הרי"צ, ש'מי שיתבונן בפרק ה' בתניא אליבא דנפשיה, הנה בהכרח שיבוא לאהבה ויראה'. אחרי שיודעים זאת טוב, צריך להתבונן בזה. להעביר את זה במחשבה. כל יום לפני התפילה.

במהלך הזמן, מתחברים לזה. זה מרגש. ואז התפילה היא אחרת לגמרי! מרגישים שנמצאים לפני מלך מלכי המלכים. מרגישים את האפסיות שלנו. מתבטלים. במילא אחר כך, כל היום משתנה. הלימוד אחרת. העבודה אחרת. האהבת ישראל. הכל חיים כמו בגאולה. מי שמתפלל באריכות, חי ברמה אחרת לגמרי.

